

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/121/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215728
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6612215728.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 v jeho mene koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. advokát a konateľ proti žalovanej Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava - Staré mesto, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

žalobu žalobcu o zaplatenie majetkovej škody vo výške 31.794,06 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 6.802,42 Eur proti žalovanej **z a m i e t a**.
Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca doručil Okresnému súdu Lučenec dňa 27.09.2012 žaloby, ktorými sa domáhal vyhlásenia medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lučenec, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pre jeho pohľadávky vzniknuté neplnením zo záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere citovaných nižšie. Súd uznesením č.k. 8C/121/2012-25 zo dňa 01.08.2013 spojil na spoločné konanie vecí ktoré skutkovo spolu súvisia, týkajú sa tých istých účastníkov a to sp.zn.: 8C/121/2012, 8C/151/2012, 8C/152/2012, 8C/153/2012, 8C/154/2012, 8C/155/2012, 8C/156/2012, 8C/157/2012, 8C/158/2012, 8C/159/2012, 8C/160/2012, 17C/162/2012, 8C/197/2012, ktoré sú vedené pod sp. zn. 8C/121/2012. Uznesenie o spojení vecí nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2013, okrem vecí sp.zn. 8C/197/2012, ktorá bola s vecou 8C/121/2012 spojená na pojednávaní dňa 16.10.2013.

Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie majetkovej škody vo výške 31.794,06 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 6.802,42 Eur.

Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdному exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku: vyplývajúceho zo zmlúv o úvere: č. 6192224 zo dňa 22.08.2008, povinnou je I. H., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/121/2012, 12Er/1234/2009), č. 615600708 zo 14.12.2009, povinným je M. M., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/151/2012, 5Er/147/2011),

č. 615600308 z 18.12.2009, povinným je F. Š., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/152/2012, 12Er/153/2011),
č. 615600300 zo dňa 22.12.2009, povinnou je T. H., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/153/2012, 6Er/135/2011),
č. 615600050 zo dňa 23.07.2009, povinnou je I. I., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/154/2012, 10Er/233/2011),
č. 614600934 zo dňa 16.06.2010, povinnou je Y. H., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/155/2012, 14Er/784/2012),
č. 614600856 zo dňa 25.05.2010, povinnou je S. H., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/156/2012, 21Er/616/2011),
č. 614600529 zo dňa 15.01.2010, povinnou je U. G., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/157/2012, 21Er/518/2011),
č. 614600684 zo dňa 16.03.2010, povinnou je S. H., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/158/2012, 21Er/665/2011),
č. 614600620 zo dňa 18.02.2010, povinnou je M. H., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/159/2012, 6Er/616/2011),
č. 614600398 zo dňa 25.11.2009, povinnou je J. Y., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/160/2012, 6Er/1209/2010),
č. 614600327 zo dňa 30.10.2009, povinnou je N. B., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/162/2012, 17Er/667/2011),
č. 6462628 zo dňa 27.08.2008, povinnou je H. Y., T. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/197/2012, 17Er/969/2009).

Exekučný súd žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanej súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo podľa ust. § 44 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučného poriadku) platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 k zákonnému založeniu jeho povinnosti preskúmať žiadosť, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie bez ohľadu na to, či exekučným titulom pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu (štátneho orgánu), rozhodnutie rozhodcovského súdu, alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica.

Žalobca v žalobách tvrdil, že v jednotlivých veciach neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočným prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe, keď ním prejednávané veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Žalobca tvrdil, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému sumu 70 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 Eur. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dodržal zákonom stanovenú dobu. Žalobca uviedol, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len z nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostávala zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom žalobca uviedol, že z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady resp. pracovné a obchodné zmluvy. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného

čl. 6 ods. 1. Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca mal za to, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčie povinného, keď neexistoval akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať a spôsobila u členov riadiacich orgánov žalobcu, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Potrebu náhrady nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil požiadavkou na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca vyčíslil výšku nemajetkovej ujmy s poukazom na doktrínu prijatú ústavným súdom, pričom poukázal na nálezy ústavného súdu sp.zn.: III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 142/06-28, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-35 a III. ÚS 82/03-25. Žalobca mal za to, že na každý rok označený prieťahmi sa na základe predmetnej doktríny vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000 Sk t. j. cca 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, žiadala žalobu zamietnuť, nakoľko nepreukázala podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, danosť príčinnej súvislosti ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Žalovaná uviedla, že lehota na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi je výraznou prekážkou toho, aby moli súdu objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritériá zákonnosti. Žalovaná mala za to, že z ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku platného pred dňom 01.06.2011 vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na udelenie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu, teda aj rozhodcovského rozsudku. S poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 dospela žalovaná k záveru, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní, keď skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Žalovaná taktiež tvrdila, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov, keď žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania, keďže mala za to, že k uplynutiu lehoty na rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie došlo tri roky pred dňom, kedy bola žalovanej doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody. Mala za to, že akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému a udržiavanie systému vznikala/vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považovala žalovaná za účelné, keďže žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Žalovaná mala za to, že požadovať paušálne sumy za žalobcom veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami. Žalovaná tiež uviedla, že žalobca nepreukázal tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať náhrada v peniazoch. Poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu súdom. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a nemožno vychádzať z paušálnej sumy 660 Eur na základe nálezov Ústavného súdu. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy sa vychádza z významu sporu pre žalobcu, zo skutočnosti, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave, ako aj zo skutočnosti, či sa jedná o právnickú alebo fyzickú osobu. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/675/2011 žalovaná uviedla, že pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú v predmetnom konaní irelevantné, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť - právnická osoba. Žalobca nekonkretizoval, v čom spočíval „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“ žalobcu ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. Žalovaná s poukazom na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) 1360 a článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012 uviedla, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom

záujmu Európskej komisie, sudy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. V tomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podania žalobcu. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považovala žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňoval nárok za náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva žalobcu, už samotné konštatovanie porušenia práva musí byť považované za dostačujúce.

Súd vytýčil termín pojednávania na deň 16.10.2013. Predvolanie na pojednávanie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 11.09.2013, pojednávania sa nezúčastnil a neúčast' neospravedlnil.

Žalovaná prevzala predvolanie na pojednávanie dňa 11.09.2013, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila emailom doručeným súdu dňa 15.10.2013.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd pojednal v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žalôb, návrhu žalovanej na spojenie vecí z 26.02.2013, vyjadrenia žalovanej k žalobe z 08.10.2013, listu Európskej komisie, článku v denníku Sme zo 16.07.2012, oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 12Er/1234/2009, 5Er/147/2011, 12Er/153/2011, 6Er/135/2011, 10Er/233/2011, 14Er/784/2012, 21Er/616/2011, 21Er/518/2011, 21Er/665/2011, 6Er/616/2011, 6Er/1209/2010, 17Er/667/2011, 17Er/969/2009 a zistil tento skutkový stav:

Nahliadnutím do spisu Okresného súdu Lučenec Spr. 1213/2012 súd zistil, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalovanej dňa 23.04.2012, žalobca doručil súdu žalobu na začatie konania dňa 27.09.2012, čiže pred uplynutím 6 mesačnej lehoty od podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku. Súd mal za to, že ku dňu rozhodovania o žalobe žalobcu už bolo zrejme, že žalovaná nárok žalobcu v rámci predbežného prerokovania neuspokojila, čo vyplynulo z písomného vyjadrenia žalovanej, hoci 6 mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku v čase rozhodnutia súdu ešte neuplynula, súd z písomného vyjadrenia žalovanej k žalobe, nepovažoval žalobu za predčasne podanú. Súd v konaní zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu, a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda žalobcovi vznikla.

Podľa zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 (v znení ako je citovaný vyššie) 15 dňová lehota platila na všetky exekučné tituly. Z tohto právneho stavu súd vychádzal aj pri rozhodovaní v exekučných veciach sp.zn. 12Er/1234/2009 a 17Er/969/2009.

Z pripojenej fotokópie spisu sp.zn. 12Er/1234/2009 súd zistil, že dňa 28.12.2009 mu bola doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 30.11.2009, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom s a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom. Dňa 05.01.2012 súd vyzval súdneho exekútora, aby vyzval oprávneného - právneho zástupcu v lehote 3 dní od doručenia výzvy súdu, aby predložil úverovú zmluvu uzatvorenú s povinným dňa 22.08.2008. Dňa 18.01.2010 sa súdny exekútor písomne vyjadril tak, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov s týmto obsahom rozhodol, že on ani jeho právny zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie, ani v priebehu exekučného konania. Dňa 21.01.2010 súd urgoval oprávneného, aby v danej veci splnil povinnosť zverenú mu zákonom v § 40 ods. 1 a predložil úverovú zmluvu č. 6192224 uzavretú s povinným. Dňa 04.05.2010 súd uznesením 12Er/1234/2009-15 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Dňa 26.05.2010 právny zástupca oprávneného podal odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti. Dňa 26.05.2010 súd doručil odvolanie oprávneného súdnemu exekútorovi. Súd dňa 17.06.2010 predložil vec s opravným prostriedkom odvolaciemu súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13 CoE/160/2010-26 zo dňa 24.06.2010 uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 06.08.2010 súd vydal poverenie č. 5606 078455*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Toto poverenie súd vydal v dôsledku nejednotného výkladu ustanovení Exekučného poriadku vzťahujúcich sa k rozsahu preskúmvacieho oprávnenia súdu vo fáze exekučného konania pred vydaním poverenia a v dôsledku toho, že k preskúmvaniu materiálnej

vykonateľnosti exekučného titulu prišlo až po vydaní poverenia v zmysle § 45 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, kedy uznesením č.k. 12Er/1234/2009-36 zo dňa 29.03.2012 ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13CoE/141/2012-55 zo dňa 28.06.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Súd konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené s meškáním 206 dní, pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 259 dní.

Z pripojenej fotokópie spisu sp. zn. 17Er/969/2009 súd zistil, že dňa 15.10.2009 bola doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 25.08.2009, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom. Dňa 18.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v lehote do 5 dní od doručenia tejto výzvy vyzval oprávneného na zaslanie úverovej zmluvy, vrátane všeobecných obchodných podmienok. Dňa 18.11.2009 oprávnený požiadal súd o informáciu o stave konania, nakoľko súdny exekútor nemohol podľa neho v predmetnej exekučnej veci konať z dôvodu, že mu, nebolo udelené poverenie na jej vykonanie aj napriek tomu, že súdu doručil všetky listiny potrebné k udeleniu poverenia. Neudelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote podľa oprávneného spôsobilo zbytočný prieťah v konaní. Súdny exekútor sa vyjadril k výzve súdu dňa 25.11.2009 tak, že oprávnený doručil súdu fotokópie viacerých rozhodnutí krajských súdov, ktoré vyslovili názor, že exekučný súd v rámci exekučného konania nemá prijímať právne stanoviská a úvahy k výroku exekučného titulu, rozsah prieskumnej povinnosti exekučného súdu má byť obmedzený na to či bol exekučný titul vydaný orgánom na to oprávneným, či exekučný titul je formálne a materiálne vykonateľný a či oprávnený a povinný sú hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. Dňa 21.12.2009 súd doručil súdnemu exekútorovi urgenciu, aby vyzval oprávneného na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie o úverovú zmluvu a jej súčasť a tiež súd poznamenal, že rozhodnutia odvolacích súdov sú záväzné len pre účastníkov jednotlivých konaní, ktorých sa týkajú. Dňa 19.04.2010 oprávnený doručil súdu odpoveď na jeho výzvu zo dňa 21.12.2009, podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu v ktorom uviedol, že oprávnený priložil k podanému návrhu na vykonanie exekúcie všetky zákonom požadované listinné dôkazy, pričom do dňa podania tejto odpovede exekučný súd neudelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, čím podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu, zároveň oznámil, že v prípade pretrvávajúceho omeškania s vydaním poverenia si oprávnený uplatní svoje nároky z uvedeného porušenia Ústavy SR na Ústavnom súde Slovenskej republiky ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným postupom. Súd dňa 22.04.2010 vydal uznesenie č.k. 17Er/969/2009-20, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 17.05.2010 právny zástupca oprávneného podal odvolanie voči uzneseniu o zamietnutí, prvostupňový súd dňa 27.05.2010 predložil vec s opravným prostriedkom odvolaciemu súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoE/130/2010-31 zo dňa 12.07.2010 uznesenie okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi oprávneného a súdnemu exekútorovi dňa 11.10.2010. Súd opäť vyzval súdneho exekútora, aby do 15 dní od doručenia výzvy predložil zmluvu o úvere a zároveň ho poučil o možnosti uloženia poriadkovej pokuty. Dňa 12.08.2010 súdny exekútor požiadal oprávneného o doloženie zmluvy o úvere, ktorú oprávnený súdu doručil dňa 07.09.2010. Dňa 22.11.2010 súd udelil poverenie č. 5606 079933* na vykonanie exekúcie. Súd konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené s meškáním 174 dní, pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 356 dní.

V oboch exekučných veciach súd zdôrazňuje, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, vo vzťahu ku ktorému platila povinnosť exekučného súdu z úradnej moci preskúmať obsah takéhoto exekučného titulu v zmysle hľadísk vymedzených v § 45 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Taký prieskum si vyžadoval osobitnú úvahu s ohľadom na právny režim spotrebiteľskej ochrany. Nadväzne, dĺžka exekučného konania v súdnych veciach (od doručenia žiadosti po udelenie poverenia) vzhľadom na vykonané úkony (prebehlo aj odvolacie konanie, oprávnený neposkytoval súdu súčinnosť, odmietal predložiť zmluvy o úvere v dôsledku čoho bol súdom opakovaním urgovaný, pričom svojim konaním hrubo sťažoval postup konania nerešpektovaním výziev súdu, ktorý pre posúdenie spôsobilosti rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov sa musel nevyhnutne oboznámiť s obsahom oboch zmlúv o úvere) nebola takej povahy, aby bolo možné vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Súd zdôrazňuje, že sám žalobca nebol súčinný vo vzťahu k súdu, naopak, exekučný súd s ohľadom na osobitný charakter daných vecí konal priebežne.

V dobe od 01.06.2010 do 31.05.2011 exekučný súd rozhodoval podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveril exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatila, ak išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietol. Proti tomuto uzneseniu bolo prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu bolo možné vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Z tohto právneho stavu súd vychádzal aj pri rozhodovaní v exekučných veciach sp.zn. 5Er/147/2011, 12Er/153/2011, 6Er/135/2011, 10Er/233/2011 a 6Er/129/2010.

Z pripojenej fotokópie spisu sp.zn. 5Er/147/2011 súd zistil, že dňa 23.02.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 02.02.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 14.12.2009 a zmenkou. Dňa 09.03.2011 súd vydal uznesenie č.k. 5Er/147/2011-11, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 22.03.2011 právny zástupca oprávneného podal odvolanie voči uzneseniu o zamietnutí. Súd dňa 04.04.2011 vyzval povinného, aby sa vyjadril k podanému odvolaniu a dňa 13.05.2011 vec predložil odvolaciemu súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17CoE/174/2011-27 zo dňa 30.06.2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Teda v zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 48 dní.

Z pripojeného spisu sp. zn. 12Er/153/2011 súd zistil, že dňa 24.02.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 26.01.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 18.12.2009 a zmenkou. Dňa 03.03.2011 súd vydal uznesením č.k. 12Er/153/2011-10 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Teda v zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 55 dní.

Z pripojenej fotokópie spisu sp. zn. 6Er/135/2011 súd zistil, že dňa 18.02.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 01.02.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 22.12.2009 a zmenkou. Uznesením č.k. 6Er/135/2011-10 dňa 09.03.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, teda rozhodol 3 dni po zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 49 dní.

Z pripojeného spisu sp. zn. 10Er/233/2011 súd zistil, že dňa 25.03.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 01.03.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 23.07.2009 a zmenkou. Uznesením č.k. 10Er/233/2011-10 dňa 05.05.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, teda rozhodol 26 dní po zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 83 dní.

Z pripojenej fotokópie spisu sp. zn. 6Er/1209/2010 súd zistil, že dňa 22.12.2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 12.10.2010, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, ďalej so zmluvou o úvere uzavretou s povinným zo dňa 25.11.2009. Súd uznesením č.k. 6Er/1209/2010-9 dňa 21.01.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, teda rozhodol 15 dní po zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 126 dní.

V citovaných exekučných veciach súd poukazuje a zdôrazňuje, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, vo vzťahu ku ktorému platila povinnosť exekučného súdu z úradnej moci preskúmať obsah takéhoto exekučného titulu v zmysle hľadísk vymedzených v § 45 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Taký prieskum si vyžadoval osobitnú úvahu s ohľadom na právny režim spotrebiteľskej ochrany. Nadväzne, dĺžka exekučného konania v súdených veciach (od doručenia žiadosti po udelenie poverenia) vzhľadom na vykonané úkony bola primeraná a preto nebolo možné vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR (I. ÚS 16/2012 v zmysle záverov ktorého, samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní. Súd konštatuje, že ani v jednej z dotknutých vecí žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup (prieťahy v súdnom konaní) ako základný predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z tohto právneho stavu súd vychádzal aj pri rozhodovaní v exekučných veciach sp.zn. 14Er/784/2012, 21Er/616/2011, 21Er/518/2011, 21Er/665/2011, 6Er/616/2011 a 17Er/667/2011.

Z pripojenej fotokópie spisu spisu sp. zn. 14Er/784/2012 súd zistil, že dňa 20.08.2012 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 11.07.2012, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 16.06.2010 a zmenkou. Dňa 30.08.2012 súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 14Er/784/2012-13. Dňa 07.09.2010 právny zástupca oprávneného podal odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a dňa 21.05.2013 súdny exekútor oznámil súdu, že netrvá na žiadosti o udelenie poverenia. Exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 61 dní.

Z pripojeného spisu sp. zn. 21Er/616/2011 súd zistil, že dňa 05.08.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 27.05.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 25.05.2010 a zmenkou. Dňa 17.08.2011 súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 21Er/616/2011-11. Exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 103 dní.

Z pripojeného spisu sp. zn. 21Er/518/2011 súd zistil, že dňa 06.07.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 05.05.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 15.01.2010 a zmenkou. Dňa 07.07.2011 súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 21Er/518/2011-11. Exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 81 dní.

Z pripojenej fotokópie spisu sp. zn. 21Er/665/2011 súd zistil, že dňa 19.08.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 07.07.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 16.03.2010 a zmenkou. Dňa 24.08.2011 súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 21Er/665/2011-11. Exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 61 dní.

Z pripojeného spisu sp. zn. 6Er/616/2011 súd zistil, že dňa 05.08.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 06.06.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 18.02.2010 a zmenkou. Dňa 09.09.2011 exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 6Er/616/2011-11 20 dní po zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 123 dní.

Z pripojeného spisu sp. zn. 17Er/667/2011 súd zistil, že dňa 22.08.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 29.06.2011, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom, spolu so zmluvou o úvere uzatvorenou s povinným zo dňa 30.10.2009 a zmenkou. Dňa 11.10.2011 exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 17Er/667/2011-10 35 dní po zákonnej lehote pričom žalobca v konaní tvrdil, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po uplynutí 117 dní.

V citovaných exekučných veciach súd poukazuje a zdôrazňuje, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, vo vzťahu ku ktorému platila povinnosť exekučného súdu z úradnej moci preskúmať obsah takéhoto exekučného titulu v zmysle hľadísk vymedzených v § 45 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Taký prieskum si vyžadoval osobitnú úvahu s ohľadom na právny režim spotrebiteľskej ochrany a v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku už neplatila lehota 15 dní, keďže išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d).

Podľa § 4 ods.1 písm. a) Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o udelenie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia.

Podľa § 5 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu namietania nesprávneho úradného postupu právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom

ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Tvrdenia žalobcu o tom, že Okresný súd Lučenec v exekučných konaniach neudelil poverenie pre súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, čím mu spôsobil škodu, nie je pravdivé. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach vyslovil názor, že 15 dňová lehota neplatila v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a uvedené platilo aj pred 01.06.2010 do účinnosti Zák. č. 144/2010 Z.z., ktorým sa menil exekučný poriadok napr. II. ÚS 245/2013-17, II. ÚS 112/2013-17. Žalobca sa potom, čo žalovaná jeho žiadosti na predbežné prerokovanie vecí nevyhovela, domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy od žalovanej z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ako objektívnej zodpovednosti, je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom v súlade s § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. je aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Súd preto v tomto prípade neskúmal, či došlo k prietahom v konaní, ale skúmal nedodržanie procesnej 15 dňovej lehoty.

Podľa súčasného znenia Zák. č. 514/2003 Z.z. všeobecný súd nie je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu. Nakoľko však právna úprava zák. č. 514/2003 Z.z. účinná v období namietaného nesprávneho úradného postupu nevyžadovala ako podklad pre ustálenie otázky, či skutočne došlo k nesprávne úradnému postupu spočívajúcemu v nedodržaní zákonnej lehoty výsledky vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, súd dospel v súlade s § 27 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. k záveru, že je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty. Okresný súd Lučenec postupoval v predmetných exekučných konaniach v súlade s právnymi predpismi, plynule a bez prietahov. Na základe uvedeného dospel preto súd k záveru, že nebol splnený už prvý hmotnoprávny predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, keď nedošlo k nesprávne úradného postupu tunajšieho súdu porušením povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote a preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Čo sa týka druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, súd sa stotožnil s argumentáciou žalovanej a dospel k záveru, že žalobca ho v konaní nepreukázal. Pokiaľ žalobca uviedol, že z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, preukazujúce škodu spočívajúcu v administratívnych výdajoch, funkčných, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, mal súd za to, že od začiatku konania (27.09.2012) mal žalobca dostatok času a príležitosť na preukázanie predmetných dôkazov, aj inou ako korešpondenčnou cestou. Dôkazné bremeno preukázať vznik a výšku skutočnej škody a nemajetkovej ujmy zaťažovalo žalobcu. Žalobca toto dôkazné bremeno neunesol, keď nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz.

Súd sa nestotožňuje ani s názorom žalobcu, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia s nárokom priznávaným Ústavným súdom Slovenskej republiky za prietahy v konaní. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje, na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška nemajetkovej ujmy sa preto bude líšiť na základe individuálnych daností prípadu a z tohto dôvodu jej výšku nemožno paušalizovať.

Pokiaľ žalobca v súvislosti s nárokom na nemajetkovú ujmu poukazoval na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, súd poukazuje na to, že v konaní žalobca ani nepreukázal žiadne sťažnosti, ani rozhodnutia ktorými by bolo konštatované, že exekučný súd sa v rozhodovaných veciach dopustil prietahov.

Exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom a tak mal súd za to, že je vylúčené, aby došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Je však potrebné zdôrazniť, že aj v prípade, že by sa potvrdilo porušenie základných práv žalobcu, aj vtedy by bolo potrebné preukázať existenciu konkrétnej nemajetkovej ujmy. Žalobca však vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal.

Súd mal ďalej za to, že žalobca nepreukázal ani splnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu - existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou. Ak by aj žalobca nesprávny úradný postup a vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy preukázal, žalobca nepreukázal, že by mu tvrdené náklady nevznikli aj tak.

Keďže žalobca nepreukázal splnenie ani jedného predpokladu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a na vyvodenie zodpovednosti voči štátu je potrebné kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Súčasne súd konštatuje v súvislosti so žalovanou vznesenou námietkou premlčania nároku - škody zo zodpovednosti štátu spôsobenej nesprávnym úradným postupom, že námietka nie je dôvodná lebo podľa § 19 ods. 1 Zák. č 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V danom prípade mohlo dôjsť k vzniku škody resp. nemajetkovej ujmy u žalobcu, najskôr po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie takto:

vec. sp.zn. 8C/121/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 28.12.2009 poverenie vydané 12.01.2010), vec sp.zn. 8C/151/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 23.02.2011, poverenie vydané 10.03.2011), vec. sp.zn. 8C/152/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 24.02.2011, poverenie vydané 11.03.2011), vec. sp.zn. 8C/153/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 18.02.2011, poverenie vydané 07.03.2011), vec. sp.zn. 8C/154/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 25.03.2011, poverenie vydané 11.04.2011), vec. sp.zn. 8C/155/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 20.08.2012, poverenie vydané 04.09.2012), vec. sp.zn. 8C/156/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 05.08.2011, poverenie vydané 22.08.2011), vec. sp.zn. 8C/157/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 06.07.2011, poverenie vydané 21.07.2011), vec. sp.zn. 8C/158/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 18.08.2011, poverenie vydané 05.09.2011), vec. sp.zn. 8C/159/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 05.08.2011, poverenie vydané 22.08.2011), vec. sp.zn. 8C/160/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 22.12.2010, poverenie vydané 07.01.2011), vec. sp.zn. 17C/162/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 22.08.2011, poverenie vydané 06.09.2011), vec. sp.zn. 8C/197/2012 (žiadosť o udelenie poverenia doručená 15.10.2009, poverenie vydané 30.10.2009). Návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, počas ktorého predbežného prerokovania nároku neplynú premlčacia doba bol doručený žalovanej dňa 23.04.2012. Návrh na začatie konania vo všetkých veciach bol podaný na súde dňa 27.09.2012, teda včas.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná bola v konaní úspešná. Náhradu trov konania si uplatnila, ale ich nevyčísliť s poukazom na § 151 ods. 2 O.s.p., pričom súd konštatuje, že žiadne trovy jej v konaní nevznikli, pojednávania sa nezúčastnila. Z týchto dôvodov súd úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým , že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 , b) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.